

פרוטוקול מס' 64

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים
יום א', ט"ו בטבת תשל"ה, 29 בדצמבר 1974, שעה 11.00

נ כ ח ו:

חברי הוועדה:
ח. גרוסמן - היו"ר
ה. זיידל
י. בארי
מ. ידיד
מ. גז
פ. שינמן
א. ורדיגר
מ. חריש
ח. שמעוני

מוזמנים:
מר טורנר - משרד הבריאות
מר שינברגר - משרד הבריאות
ש. נעמן - היועץ המשפטי - משרד הבריאות
ד"ר א. מנצ'ל - מנהל מח' הרוקחות, משרד
הבריאות
ח. קלוגמן - משרד המשפטים

מ"מ מזכירת הוועדה: ד. זודקביץ

ד ש מ ה: מזל כהן

סדר-היום: חוק לתיקון פקודת הרוקחים (מס' 9) תשל"ג-1973
השלמת הסכום בנושא האחיות הנוגע להפנית בנות דתיות
המשוחררות מגיוס לצה"ל לשרות בבתי החולים.

סכום חוק לתיקון פקודת הרוקחים (מס' 5), תשל"ג-1973

היו"ר ח. גרוסמן:

אני פותחת את הישיבה.
נציגי משרד המשפטים ומשרד הבריאות הביאו לנו הצעה להערות ולסיכום שלנו בענין חוק לתיקון פקודת הרוקחים מס' 5 תשל"ג-1973. אני קוראת: "הסדרת תורנות בתי מרקחת בתחום רשות מקומית - 47א. (א) רשות מקומית רשאית לקבוע, בהתייעצות עם לשכת הבריאות המחוזית, בתי מרקחת בתחום שיפוטה, לימים ולשעות שבהם בתי מרקחת סגורים במהלך פעילותם הרגילה." אתם זוכרים את הדיון בסעיף הזה. אני חושבת שזה בדיוק מה שסכמנו.

י. בארי:

היתה לי הסתייגות וההסתייגות שלי היתה לגבי השאלה מי יקבע ומי יתייבץ ואני בקשתי אז, שלשכת הבריאות המחוזית היא תקבע בהתייעצות עם הרשות המקומית.

ח. גלוגמן:

הייתי רוצה לחזור ולהזכיר, מה שמציע ח"כ בארי, פחות או יותר קיים כיום בחוק בסעיף 47ט', האומר; ששר הבריאות מוסמך לקבוע בתקנות הסדר, ומה שהפעם מוצע, זה דבר שונה. הפשרה שהושגה היתה, שהרשות המקומית בהתייעצות עם משרד הבריאות תקבע וכו'.

י. בארי:

השאלה היום, אינה מדוע בענר משרד הבריאות לא הפעיל את סמכותו. אני מבין שהיו קשיים מעשיים. השאלה היא, מהיום ואילך, בידי מי תהיה הסמכות? כי מכל מיני טעמים, עלולה להיות ברשות מקומית פלונית או אלמונית השפעה באופן החלוקה של התורנויות להסתייכותה המפלגתית של הרשות המקומית וגם משום שנתהווה מצב שישובים סמוכים זה לזה, ולכן משרד הבריאות הוא שיוכל לשקול את השיקול המחוזי או האזורי, בה בשעה שרשות מקומית תשקול שיקול מקומי. אני בדעה, שהסמכות צריכה להנתן ללשכת הבריאות המחוזית בהתייעצות עם הרשות המקומית.

ה. זיידל:

יש צורך לתקן את הנסוח של הסעיף. כתוב: רשות מקומית רשאית לקבוע, בהתייעצות עם לשכת הבריאות המחוזית, בתי מרקחת; זה לא במדר.

ח. גלוקמן:

חסרה המלה "תורנות". לפני המלים "בתי מרקחת" צריכה להיות כתובה המלה "תורנות בתי מרקחת בתחום שיפוטה וכו'".

היו"ר ח. גרוסמן:

אני מבינה שיש רוב בעד הנדחה הזו. ח"כ בארי, אתה יכול להכניס את ההסתייגות שלך ותכניס אותה בכתב.

אני עוברת לסעיף קטן (ב):

"שר הבריאות ושר הפנים יחדיו רשאים בצו כללי או מיוחד, לחייב רשות מקומית להשתמש בסמכותה לפי סעיף זה."

י. בארי:

אם מתקבלת ההסתייגות שלי, הסעיף הזה מיותר.

ה. זיידל:

למה שני שרים?

היו"ר ח. גרוסמן:

אם הרשות המקומית היא המחוננת הראשית, אז חשוב מאד שיהיה שר

הפנים בתוך זה, כך סכמנו.

סעיף (ג): "רשות מקומית שקבעה תורנות לפי סעיף זה תמנה ועדה ערר שבפניה יהא רשאי לערור מי שהוטלה עליו תורנות כאמור ואינו יכול למלאה; ועדת הערר רשאית לפטור אדם מהתורנות, פטור מלא או חלקי, בהגבלת זמן או ללא הגבלה, אם הוכיח להנחת דעתה שאין הוא יכול לקיימה."

ד"ר מנצ'ל: אם אפשר שיהיה כתוב בחוק שבועדת ערר ישחתף גם נציג משרד הבריאות.

י. בארי: ראשית לכל, משרד הבריאות ימנה ועדת ערר שבפניה יוכלו לערור, לא רק מי שטוען שאינו יכול למלא, אלא גם מי שטוען שהחלוקה אינה צודקת.

ה. זיידל: חה"כ בארי קצת טועה. גם היום אפשר לערער על הרבה סעיפים והרבה נושאים, שהעירייה מחליטה בתחום שיפוטתה. יש ועדת ערר מטעם העירייה. אפשר לומר, מתוך נציגי הציבור צריך להיות נציג משרד הבריאות. אבל, אתה לא יכול, דרך אגב, לשלול סמכות של רשות מקומית בהזדמנות זאת. אנחנו רוצים לתת הרבה יותר סמכות, אי-חלוח בשלטון המרכזי ודומני, שאתה הולך בכיוון הפוך. אתה רוצה לקשור את השלטון המקומי עם השלטון המרכזי.

היו"ר ח. גרוסמן: אנחנו לא פותחים את כל הויכוח מחדש. אנחנו כבר החלטנו על כך.

י. בארי: אם תחקבל גירסת הרוב, אז חה"כ זיידל צודק. אם תחקבל הגירסה שלי, זה עולה בקנה אחד עם משרד הבריאות.

נקודה שניה, אני מבקש להוסיף, שיוכל לערור בפני הוועדה גם מי שטוען שהחלוקה בין בתי-המרקחת אינה צודקת.

ח. גרוסמן: אני מתייחס להערה האחרונה של חה"כ בארי. הבינונו שהבעיה שלחצה על הוועדה היא, למנוע פגיעה מאתו בעל בית מרקחת ספציפי, והעניין של החלוקה והיחס מבחינת מספר הימים לא רלבנטי.

היו"ר ח. גרוסמן: אני סבורה שמוכרחים לתת לרשות המבצעת את האפשרות לבצע. היא צריכה לקבוע את הסדר הצודק. אם כך, כל בית-מרקחת יכול לומר, הסדר אינו צודק. הוא יוכל לומר, שכל החוק אינו צודק. אני חושבת שאתה נכנס לתחום שלא יהיה לזה סוף. מה שאני מציעה, שאנחנו נגדיר, שרשות מקומית שקבעה תורנות לפי סעיף זה, תמנה ועדת ערר, בה ישתתפו נציגים של לשכת הבריאות המחוזית, ולא להוסיף דבר כטענתו של חה"כ בארי.

מר טורנר: מה קורה אם ברשות מקומית יש כמה בתי מרקחת וברשות מקומית סמוכה יש עוד כמה בתי-מרקחת וקובעים תורנויות. איזה רשות מקומית תקבע?

היו"ר ח. גרוסמן: רשות מקומית, או רשויות מקומיות זה אותו דבר.

י. בארי: לגבי השאלה הקודמת שהתעוררה, אני שואל - נניח שהרוב בהנהלת רשות מקומית היא בידי היוזמה הפרטית ומתוך שלושה בתי-מרקחת ועוד מרפאה של קופ"ח הם קובעים, שחמישה ימים בשבוע התורנות תהיה של קופ"ח ויום אחד מדי שבוע בשבוע התורנות תהיה של בתי-מרקחת הפרטיים. מה התגובה של קופ"ח במקרה כזה?

היו"ר ח. גרוסמן:

היא תפנה לוועדת הערר ותודיע שהיא לא יכולה לעמוד בלוח הזמנים הזה,

והיא תוכיח את זה.

י. בארי:

אולי נוסיף, ומי שנפגע ע"י החלוקה? מה שקורה פה, הדבר היחידי שהיא יכולה לטעון, אני לא יכולה למלא את התורנות. אבל היא לא יכולה לערער על הצדק בחלוקה.

היו"ר ח. גרוסמן:

אין חלוקה שלא תפגע במישהו.

ח. קלוגמן:

מה אנחנו עושים לגבי כל שיקול דעת מוטעה ברשות מינהליה? גם שם לא בכל מקרה מאפשרים את זכות הערר וישנה השיטה הרגילה של פניה לבג"ץ.

י. בארי:

כאשר יש ועדת ערר, למה להטריד את הבג"ץ שהוא ידון בזה?

ח. קלוגמן:

בזה אתה פותח פתח לשיבושים של המנגנון הזה.

ה. זיידל:

כאן יש גם שאלה שאדם יכול לטעון שמקפחים אותו בכוון הפוך. אולי אפשר להוסיף שהוא רשאי לערער שלא נותנים לו אפשרות להשתתף בתורנויות.

י. בארי:

אפשר לכתוב: "המוצא את עצמו נפגע" ואז זה כולל גם את האפשרות של

חה"כ זיידל.

ח. קלוגמן:

בואו ונחפש את הדרך, שהכי פחות יוכלו לחבל במובן המרכזי שהולכים

אליו. זאת הנקודה היחידה.

היו"ר ח. גרוסמן:

אתה פותח פתח למרכז קופ"ח, לא לכל בית מרקחת, לטעון שזה לא צודק.

ש. נעמן:

אני רוצה להתייחס להערה של חה"כ בארי לא במקרה שונה כאן א' ו-ג'. לשכת

הבריאות פועלת לפי הנחיות כלליות. ענין של חלוקה לא צודק לא מתקבל על הדעת. זה יהיה מסודר לפי הנחיות ותהיינה הגדרות ברורות. לא נראה לי שאיזה גוף יפגע באמצעות החוק הזה.

י. בארי:

איפה כתוב שרשות מקומית כפופה להנחיות של משרד הבריאות בקשר

לתורנויות?

ש. נעמן:

הכוונה למסור את היוזמה לרשות המוניציפאלית.

היו"ר ח. גרוסמן:

יש ועדות ערר אזוריות או מחוזיות או מקומיות. אדם לא יכול לבוא סתם ולומר כל החלוקה של הלשכה היא לא צודקת. הוא יכול לומר, אני נפגעתי.

י. בארי:

האם אתה מוכן להוסיף: "הרואה עצמו נפגע"?

ח. קלוגמן:

בסעיף הזה נותנים הנחיה איזה ערר היא יכולה לפתור. אם אומרים:

"הרואה עצמו נפגע" אשרנו לה לדון בכל סוג של ערר.

תמנה ועדת ערר שישתתף בה נציג של בתי-המרקחת.

פ. שינמן:

זה לא יכול להיות. איך יכול להיות נציג אחד של כל בית-מרקחת? יש

היו"ר ח. גרוסמן:

קופות-החולים, ויש בתי-מרקחת פרטיים. אתה חושב שיחאספו כולם יחד תחת גג אחד? זה בניגוד למה שרוצים להוסיף. אתה מכניס את האינטרסנטיות פנימה.

אני אומר, ועדת ערר על מה היא תשב? על ערעורים של בתי-מרקחת שונים.

פ. שינמן:

יכול להיות שבבית מרקחת מסויים יהיו ערעורים, רצוי במקרה כזה שבועדת ערר כזאת ישתתף נציג של בית המרקחת, אז ממילא הוא יוכל להסתכל על הענין הזה בצורה אובייקטיבית.

איך הוא ייבחר?

היו"ר ח. גרוסמן:

זאת שאלה אחרת. היות וזה נוגע לכולם, אז אני מציע, תתמנה ועדת ערר שבחוכה

פ. שינמן:

ישתתף נציג אחד של בתי המרקחת.

"מי שרואה את עצמו נפגע" - זה יכול להכנס. אם תכניס נציג של

היו"ר ח. גרוסמן:

בתי-המרקחת לוועדת הערר, אתה גומר עם החוק, כי הם לא יוכלו לבחור נציג, כי אנחנו קובעים את החוק הזה על כולם. אתה רוצה להכניס את האינטרסנטים שלא מעוניינים בהפעלת החוק, כמו קופ"ח. נניח שאתה תעשה חשבון כמה בתי-מרקחת פרטיים יש במקום מסויים, וכמה בתי-מרקחת של קופ"ח, אז יסתבר שבכל מקום צריך להיות איש קופ"ח כי להם יהיה הרוב. אתה עושה דבר והפוכו, אתה לוקח חוק ורוצה לאכוף אותו ובו בזמן פותח פתח כדי לא לבצע אותו. עוד לא קרה שבועדת ערר ישבו נציגים של האינטרסנטים. בוועדת הערר צריכים לשבת אלה שמעוניינים שהחוק יופעל ואין להם שום אינטרס לא כלכלי ולא אתר.

אני רוצה להתייחס להודעתה של היו"ר. שקלתי את הנוסחה, וגם כאן אנחנו

ח. קלוגמן:

עלולים להפגע. אנחנו מעמידים במצב קשה את ועדת הערר. ייתכן שהוא נפגע בזה שנגרם לו נזק מסויים. כאן עשינו מבחן פשוט - יכול או לא יכול. אם נכתב: "נפגע" אנחנו פותחים פתח רחב מאד ומקשים על ועדת הערר.

אם חבר-הכנסת בארי עומד על דעתו, אני אסכם את זה ברוב.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני מציע לכתוב: "נפגע שלא בצדק".

י. בארי:

זה יותר טוב.

ח. קלוגמן:

חבר-הכנסת שינמן - אני רוצה להרגיע

אותך. נניח, שרשות מקומית חושבת שהיא יכולה לבוא לאחידות דעים עם בתי-המרקחת, היא יכולה לעשות את זה. מדוע שנביא למצב שהם לא יכולים לקבל נציג ולא יכולים להפעיל את החוק. הבה ונשאיר את זה, במקום שיש שלום, אז הם יכניסו את זה. אבל, לא נכניס את זה לחוק כחובה.

האם אתה עומד על דעתך?

היו"ר ח. גרוסמן:

לא.

פ. שינמן:

בקשר ל"הרואה עצמו נפגע שלא בצדק" - הרוב מקבל את זה?

היו"ר ח. גרוסמן:

הרוב בעד זה. אני לא נוטה לזה, אבל

אני במיעוט, לכן אני מקבלת את זה ואני לא אכניס הסתייגות בענין זה, אם כי זה לא נראה לי.

אם כך יהיה כחוב: "... יהא רשאי לערור מי שהוטלה עליו תורנות כאמור ואינו יכול למלאה, או מי שרואה עצמו נפגע, ועדת הערר רשאית לפטור אדם מהתורנות, פטור מלא או חלקי, בהגבלת זמן או ללא הגבלה, אם הוכיח להנחת דעתה שאין הוא יכול לקיימה."

י. בארי:

ראשית לכל, תוספת קטנה שמתחייבת לגבי הרישא: "... יהא רשאי לערור מי שהוטלה עליו תורנות כאמור וטוען שאינו יכול למלאה, או רואה עצמו נפגע שלא בצדק, ועדת הערר רשאית לפטור אדם מהתורנות, פטור מלא או חלקי, בהגבלת זמן או ללא הגבלה, אם הוכיח להנחת דעתה שאין הוא יכול לקיימה, וכך רשאית לשנות את סדרי העבודה."

היו"ר ח. גרוסמן:

זאת לא ועדת ערר ביחס לרשות מקומית. ועדת הערר היא במקרה הספציפי. אתה רוצה ועדת ערר על מדיניות, זה לא יכול להיות. אתה מציע ועדת ערר על החוק.

י. בארי:

מה רשאית ועדת הערר לעשות?

היו"ר ח. גרוסמן:

רק לשמוע מקרה ספציפי, להענות או לא להענות ותו לא.

י. בארי:

ואם יש עוותים?

היו"ר ח. גרוסמן:

את כל הטעונונים האלה לא טענת כאשר היה דיון על החוק.

י. בארי:

לא היו סמכויות הוועדה בפנינו.

היו"ר ח. גרוסמן:

אמרנו שתהיה ועדת ערר בענין ספציפי. לפי מה ששמענו מאנשי המקצוע, הם אומרים שלא יכולה להיות ועדת ערר על ההחלטות הכלליות של הרשות המקומית עם משרד הבריאות.

י. בארי:

נניח שיבוא רוקח מסויים ויאמר, מטילים עלי תורנות פעמיים בשבוע

ועל אחר ארבע פעמים בשבוע. מה הוועדה תעשה?

היו"ר ח. גרוסמן:

היא לא יכולה, לפי דעתי, לשנות. היא צריכה לפנות אל הרשות המקומית ולאלה

שקבעו את הסדרים.

ה. זיידל:

אני רוצה להציע ליועצים המשפטיים - אולי אפשר להסחפק במשפט אחד, שיהא רשאי לערער מי שמרגיש את עצמו נפגע שלא בצדק, ובזה נגמר ולתת לוועדה סמכויות בלי שנגדיר. יש סדרי עבודה של ועדת הערר בכל עיריה והחוק לא צריך להגביל אותן.

ח. קלוגמן:

אני עוררתי את הענין של הסיפא ויש לי הצעה. אנחנו נאמר: ועדת הערר רשאית לפתור אדם מהתורנות, פטור מלא או חלקי, בהגבלת זמן או ללא הגבלה, אם הוכיח להנחת דעתה שאין הוא יכול לקיימה ומן הראוי לעשות כן."

ח. שמעוני:

היא פטרה אותו. כאשר היא חקבע מישהו אחר, זה מקום לעוד ערר, או

שיווצר חלל ריק ובאותו לילה לא תהיה תורנות.

ח. קלוגמן:
מי שקובע את הסדרים, זה לפי סעיף קטן ג'. ישנה ועדת ערר. כל עוד ועדת ערר לא פטרה מישהו, הוא נמצא ברשימה. אך כאשר היא פטרה, היא תצטרך לומר, החל מיום זה וזה אתה פטור והרשות המקומית תצטרך להסדיר את הסדרים לפי זה.

ה. זיידל:
יש להוסיף את המשפט: ורשאי גם להוסיף...

פ. שינמן:
מתי רשאי לערער - 30 יום לפני?

היו"ר ח. גרוסמן:
אלה סדרים שהרשות המקומית תקבע.

י. בארי:
נתחיל מזה"כ שינמן. הואיל וזה ייכלל בפקודת הרוקחים, והואיל וכחוב ששר הבריאות ממונה על ביצוע החוק והוא רשאי להתקין תקנות, זה ענין לתקנות.

אני חוזר לשאלה שלי, נניח שפלונני טוען, הטילו עלי ארבע פעמים בשבוע תורנות, ולדעתי לפי מספר בתי-המרקח אני צריך לשרת פעם אחת בשבוע. ועדת הערר מקבלת את הערעור, מה קורה?

היו"ר ח. גרוסמן:
ועדת הערר פונה לרשות המקומית ואומרת, כך וכך תורנויות עליו למלא. את היתר, הרשות המקומית צריכה לסדר.

י. בארי:
אז נוסיף: "ולהורות לרשות המקומית לקבוע תורנויות בהתאם לתוצאות, אך שמקבליים את ההערה של זה"כ זיידל שאיננו קובעים סמכויות, או שאם אנחנו קובעים סמכויות, אז צריך לציין, שהוועדה תורה לרשות המקומית לחלק את התורנויות בהתאם.

ח. קלוגמן:
האם אתם מוכנים שלוועדת הערר תהיה סמכות מעל לסמכות הזאת?

י. בארי:
נניח שלא, אז אם נחקבל ערעור ע"י ועדת הערר, בהכרח הרשות המקומית תצטרך לשנות את החלוקה. אם קובעים סמכות לוועדת הערר צריך להוסיף: "ולהורות לרשות המקומית לקיים את השינויים."

היו"ר ח. גרוסמן:
אם ועדת הערר החליטה על פטור למישהו, זה מתחייב שהרשות המקומית תסדיר את זה בהתאם למה שנקבע, כי מעוגן בחוק שאפשר לפטור את מישהו, וגם מעוגן בחוק, שהרשות המקומית צריכה להסדיר את התורנויות. אני לא חושבת שצריך לחזור על זה בסעיף ג'.

ח. קלוגמן:
אסור לשכוח, שזה למעשה אותו גוף.

י. בארי:
זה לא אותו גוף. בדרך כלל הגוף שמערערים בפניו הוא בית המשפט או ועדת ערר והם מוסמכים לעשות אחת מן השתיים, או לתח פס"ד שהגוף מתחתיו צריך היה לתת, או להחזיר לאותו גוף שהוא יקיים את השינויים המתחייבים. הואיל ואתה דוחה את האפשרות הראשונה, מן הדין לקבוע, שאותה וועדה תורה לרשות המקומית להכניס את השינויים המתחייבים.

ח. קלוגמן:
אנחנו נאמר: "...ועדת הערר רשאי לפטור אדם מהתורנות, פטור מלא או חלקי בהגבלת זמן או ללא הגבלה, אם הוכיח להנחת דעתה שאין הוא יכול לקיימה, ולהורות לרשות המקומית להכניס את השינויים המתחייבים מקבלת החלטה זו."

ה. זיידל:

ולהוסיף עוד משפט אחד, שהיא
רשאית להוסיף תורנויות.

י. בארי:

נכון, כי כאשר אתה אומר, ועדת ערר
רשאית לפטור, פירושו של דבר, היא
איננה רשאית להוסיף תורנות למישהו שרוצה לקיים תורנות.

היו"ר ח. גרוסמן:

בסדר נוסיף את זה.

ח. קלוגמן:

מבחינה הגיונית יש בטעיף שני חלקים:
1. מי רשאי לערור. אם כך, צריך
להכניס לכאן גם את מי שחושב שנפגע ע"י זה שלא הטילו עליו תורנות.

ח. שמעוני:

אני מציע לכתוב: רואה את עצמו נפגע
(בין אם הוטלו עליו תורנויות רבות
מדי או פחות מדי).

ח. קלוגמן:

"מי שרואה את עצמו נפגע ע"י שהוטלו
עליו תורנויות או שהפחיתו ממנו
תורנויות"

י. בארי:

אני מציע שנוסיף את זה בסמכויות.

ח. קלוגמן:

אדם חושב על פגיעה בזה שאתה מטיל
עליו תורנויות.

ח. שמעוני:

אני מציע לכתוב: "יהא רשאי לערור מי
שהוטלה עליו תורנות ואינו יכול למלאה,
או מי שלא הוטלה עליו תורנות במידה מספיקה וכו'" - ועדת הערר רשאית
לבדוק ערר זה.

ח. קלוגמן:

הבנו את הרעיון ואנחנו ננסח את הסעיף
הזה מחדש.

היו"ר ח. גרוסמן:

"(ד) בעל בית מרקחת שלא קיים תורנות
שנקבעה לו לפי סעיף זה, דינו קנס
שלוש אלפים לירות או מאסר ששה חודשים.

ח. קלוגמן:

אני רוצה להבהיר מדוע הכנסנו
את הסעיף הזה. בשעתו היו מספר
חברי כנסת שהתייחסו למה שאיננו בדברי ההסבר. על-מנת להבהיר שיחר
העונשים שמפורטים בסעיף לא חלים, לכן כתבנו את הסעיף הזה.

היו"ר ח. גרוסמן:

"(ה) לענין סעיף זה, "בית מרקחת"
מקום המשמש לחלוקת סמים וסמי רעל
חוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968², חל עליו."

י. בארי:

איך זה מוגדר בחוק הזה רישוי עסקים?

ח. נעמן:

אין הגדרה. זה מופיע בפרט 103 של
חוספת עסקים טעוני רישוי, ויש סעיף
מקביל בפקודת הרוקחים שאומר, כל בית עסק המשמש למכירת סמים טעון רישוי
ע"פ חוק רישוי עסקים.

י. בארי:

לדי לפשט אני מבקש על יסוד הסעיפים
האלה הגדרה מצה. נכתוב: "מקום
המשמש לחלוקת סמים וסמי רעל."

ח. נעמן:

יש חנויות למכירה סיטונאית לתרופות
וזה לא בית מרקחת.

מר טורנר:

מה דינם של בתי מרקחת ממלתיים?

ש. נעמן:

כיוון שלא נאמר במפורש, הם פטורים.
אם המדינה חרצה היא תפעל בהתנדבות.

מר טורנר:

למה הם צריכים להיות פטורים?

היו"ר ח. גרוסמן:

נניח, שרשות מקומית ביחד עם לשכת
הבריאות המחוזית ימצאו, שבשלב זה
עדיין אי-אפשר לפתוח את בית המרקחת תל-השומר, למה לא לתת להם אפשרות
לפעול כאשר זה יהיה אפשרי? צריך לעשות הסדר כזה גם בבתי-החולים,
למשל בית-החולים "הדסה".

י. בארי:

אני מבקש שנגדיר מה הוא בית-מרקחת
ולא נפנה לחוקים אחרים.

היו"ר ח. גרוסמן:

מובן שצריך לבדוק את התנאים בכל
מקום ובהתאם לזה לעשות את ההסדר.
אנחנו רוצים שהחוק הזה יתן אפשרות לרשות מקומית לפעול לקראת זה שכל
בית-מרקחת יתן תורנות. אנחנו לא רוצים לסגור אפשרות כזאת. אם אנחנו
נכניס את העניין של רישוי עסקים, אנחנו סוגרים בפני רשות מקומית את
האפשרות לפעול ולהכניס למסגרת הזאת גם את בתי המרקחת של בתי-החולים.

א. ורדיגר:

אם במקום מסויים אין בית-מרקחת
ויש שם בית-חולים, מה במקרה כזה?

י. בארי:

לכן אני מציע שנגדיר בית-מרקחת.

ח. קלוגמן:

חוק רישוי עסקים כבר עשה אבחנה.
הוא הוציא בתי-מרקחת קטנטנים
במרפאות. יש דברים מסויימים שלא חל עליהם החוק ואלה אותם דברים קטנים.

מר טורנר:

כדאי לפרט בתקנות שפה מותר להייב
חדר תרופות במקום שאין בו בית-מרקחת.

דין תרופות כדין בית-מרקחת.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני נוטה להצעה של חה"כ בארי, היא
נותנת פתח להכניס, להוציא, זה לא
נועל. אנחנו לא רוצים שרשות מקומית תבוא עם חוק שמלכתחילה זה מגביל אותה.
היא יכולה לא להפעיל את החוק על בתי-מרקחת מסויימים, אבל אני לא רוצה
שנגביל אותה מראש.

י. בארי:

תוסיף "חדר תרופות".

מר מנצ'ל:

"כמשמעותו בפקודה".

י. בארי:

אבל אין הגדרה של בית מרקחת בפקודה.
אני מציע להוסיף אחרי "סמי רעל"

"וחדר תרופות".

מר טורנר:

אם אתה אומר "סמים וסמי רעל" זה
ברור שזה כולל חדר תרופות.

ה. זיידל:

מה זה חלוקת תרופות?

מר מנצ'ל:

חלוקה זה מתן תרופות לפי מרשמים.

היו"ר ח. גרוסמן:

חשוב להכניס "כמשמעותו בפקודה זאת"
כי יש גם סיטונאים.

אז אפשר כך: "בית מרקחת, מקום
המשמש לחלוקת סמים וטמי רעל

י. בארי:

כמשמעותו בפקודה זאת."

בסדר.

היו"ר ח. גרוסמן:

מה עם בתי-חולים ממשלתיים?

ה. זיידל:

זה נכלל.

היו"ר ח. גרוסמן:

בסעיף 33 של הפקודה נאמר: שרופא
של מוסד ציבורי ירשום תרופות

מר טורנר:

רק לחולים של אותו מוסד. זאת לא הכוונה, שבלילה אחד תהיה תרונות של
קופ"ח כללית, של קופ"ח מאוחדת ושל בתי-מרקחת ממשלתיים.

צריך להוסיף תיקון לסעיף 33 ששם
תוספנה המלים: "בכפוף להוראות

י. בארי:

סעיף 47א' לפקודה.

אנחנו נתקן את סעיף 33 ונכתוב:
"בכפוף להוראות סעיף 47א". האם

ח. קלוגמן:

אחה מטיר את ההסתייגות שלך?

רק ההסתייגות לסעיף ג' אני מסיר.

י. בארי:

אני מציעה שלא להביא את הנוסח
המתוקן לוועדה. זה ילך לקריאה

היו"ר ח. גרוסמן:

שניה ושלישית עם הסתייגות אחת של חה"כ בארי.

נעבור לנושא הבא. מונח על

השולחן שלנו חוק חולי נפש. אנחנו עוד לא התחלנו לספל בזה. אני מציעה
להזמין את נציג משרד המשפטים שמטפל בחוק כדי שיסביר לנו את עקרונות
החוק ואה"כ נבחר ועדת משנה לענין זה, שהיא תעבד את החוק ותביא למליאת
הוועדה. האם אין התנגדות? אין.

בשנת 1971-1972 חוקקנו חוק הנוער -

שפיטה ודרכי טיפול. קבלתי מכתב מהשר חזני האומר, בגלל קשיים כחוקיים
יש נטייה, גם מטעם האוצר וגם מטעם המשטרה לדחות את ביצוע החוק, בעיקר
למה שנוגע לבתי מעצר נפרדים לקטינים ובקשר להפעלת הענין הזה של המבחן
לגילאים 16-18. פנו אלי אנשי משרד הסעד, קצת בבהלה, שאם החוק הזה
יידחה, זה צריך להיות בהתייעצות עם ועדת השירותים. אני מציעה, שנזמין
את שר הסעד ביחד עם שר המשטרה, מפני ששני הגורמים האלה אחראיים על הנושא.
אולי נזמין גם את נציג משרד האוצר, כדי שיסבירו לנו, ואם הם מתכוונים
לדחות זה מוכרח להיות גם על דעתנו.

ייתכן שכבר אחרנו את המועד.

מ. ידיד:

עדיין לא, ההפעלה צריכה להיות
ב-1.4.1975, עם אפשרות הארכה

היו"ר ח. גרוסמן:

לשנתיים בהתייעצות עם ועדת השירותים של הכנסת. אם ההארכה חייבת להיות
בהתייעצות עם ועדת השירותים, אז אנחנו נזמין את שר הסעד, אני מציעה
שזה יהיה ביחד עם שר המשטרה כדי שאנחנו נשמע הסבר לזה.

מסכימים.

ה. זיידל:

כפי שזכור לכם, כאשר סכמנו את
הסיכומים שלנו ביחס למחסור באחיות

היו"ר ח. גרוסמן:

ובכח אדם סיעודי היו חילוקי דעות ביחס לסעיף אחד, אם אנחנו צריכים
להמליץ בפני הממשלה להפעיל את ענין שירות לאומי של בנות ששוחזרו מהצבא
מטעמי דת וישלחו אותן לעבוד בבתי-חולים. אני רוצה להודיע, שבינתיים
במקום שתהיה הקלה בנשוא הזה יש החמרה ודי אם אספר לכם שקבלתי מכתב ס.או.ס.
מפרופסור דה-פריס, מנהל בית-החולים בילינסון. כל הזמן טוענים שהמשבר החמור

הוא בעיקר בנתי-חולים ממסלתיים, כי יש דידוג אחד כנתי-חולים של קופת-חולים, תנאי העבודה יותר טובים והתקנים יותר טובים. היתה גם תמיד תביעה של אחיות בנתי-חולים ממסלתיים להשוות את תנאי עבודתן עם התנאים בנתי-חולים של קופת-חולים, ד"ר דה-פריס מבקש ממני סיור דחוף של חברי הוועדה בבית-החולים בלינסון. אני חושבת, שסיור של הוועדה לא ישנה את המצב, כי מה אנחנו יכולים לראות, שחסר או לא חסר כח אדם סיעודי? המשבר הוא כללי וכל מה שאומרים ממקורות אחרים זה מראה על החמרת המצב והסיכומים שלנו בכוון הזה עדיין לא שיפרו את המצב. בנוסף לכך המלצנו דברים שהם לא לביצוע מהיום למחר. שמענו, שהשיכונים הנמצאים ע"י בית-חולים "רבקה", שהמלצנו על הקמתם לא רק לצרכי הרופאים אלא גם לצרכי האחיות, עומדים ריקים. המצב הוא באמת חמור וללא נשוא. אני זוכרת שח"כ נמיר טענה שצריך לתקן את התקנים, אני גם חושבת שצריך להפעיל את זה, זאת אומרת, אחיות נוספות לכל מחלקה. זה דבר חיובי, כי אם נתקן את התקנים אולי האחיות תרצינה לעבוד במחלקה כי זה יקל עליהן. במקרה כזה או במקרה אחר, המצב קטסטרופאלי. השר שם-טוב הביא לממשלה הצעה להפעיל את זה במסגרת חובה, אני רואה שהממשלה, אינה רצה לעשות את זה ואני, חושבת שמישהו יזקק לעידוד של הוועדה.

אני לא מבטיחה שההמלצה תבוצע, ואני חושבת, שחברי הכנסת אשר מתנגדים לכך, שזה יהיה במסגרת חובה מוכנים שזה יהיה במסגרת של התנדבות, גם ח"כ ורדיגר. אני חושבת שהסיכום לפי הצעת ח"כ בארי צריכה לקבל יתר תוקף ויתר הצמדה לענין של המשבר בכח אדם סיעודי בנתי-חולים. אינני חושבת שוועדת השירותים צריכה לפתור את הבעיה של שירות הבנות הדתיות, זה לא ענייננו. זה ענייני כחברת-כנסת, אבל לא כיו"ר ועדת השירותים. ענייננו לומר, הנה אפשר להקל על-ידי זה שתבואנה בנות דתיות לשנה במסגרת של שירות לאומי ותעבודנה בנתי-חולים.

א. ורדיגר: האם המסקנות האלה, מחוץ לתוספת הובחו על שולחן הכנסת?

היו"ר ח. גרוסמן: כן, בצידוף לבעיית הדיאלוג, בלי התוספת. אנחנו אמרנו, מכיוון שלא היה דיון מפורט על הענין, לא נכניס את התוספת.

א. ורדיגר: אני רוצה להמשיך בדבריה של היו"ר. בוודאי שהמלצות ועדה אלה או אחרות אינן פותרות ואינן משנות את המצב. אבל, אני חושב, שוועדת השירותים לא צריכה לדון, דרך אגב, בנושא אשר נמצא על שולחן הממשלה עוד מתקופת גולדה מאיר כשרת העבודה. בזמנו, כאשר גולדה מאיר כהנה כשרת העבודה, הכנסת קבלה החלטה או חוק שירות לאומי לבנות. אני מניח שישנו הרבה ימים ושעות עם משפטנים ומומחים והגיעו למסקנה שהגיעו. ההכנה היתה טובה, אבל עברו עשרים שנה ולביצוע, אפילו לנגיעה קלה של ביצוע, לא הגיעו.

אני חושב, שאם אנחנו דנים בנושא מסויים, נושא מכובד וחשוב, ואנחנו מכירים את הבעיה הזאת ואנחנו גם יודעים מדוע יש מחסור באחיות, יודעים את הנשירה של אלפי אחיות מאומנות, טובות, בעלות נסיון, שעברו בנתי-חולים, ויש כאלה שסיימו קורסים ובית-ספר לאחיות ולא נכנסו לתפקידן, ואנחנו יודעים בערך מה הן הסיבות, וכאן מדובר בנכס של אלפי אחיות שלא מנוצלות ופחאם, באקראי אנחנו ניכנס כאן לסוגיה ונמליץ המלצות בנושא ששנוי במחלוקת?! ואנחנו יודעים שגם מסקנות אלה לא ישנו את המצב.

לכן, הייתי מציע שאנחנו נעזוב את הנושא הזה בכלל. זה נושא בין הקואליציה, בין דתיים ולא דתיים, זה נושא של הממשלה שהיא יכולה להחליט. אם הממשלה תחליט, אז היא תחליט. אנחנו יודעים שהכל יכוחי סרק ואלה המלצות סרק. גם בין ההמלצות שהנחנו על שולחן הכנסת בנושא זה יש דברים יפים שאינם מעשיים לביצוע ואינם כל כך דברים עקרוניים כפי שהדבר הזה עקרוני. לו אנחנו היינו מוסמכים לדון בנושא, אז בוודאי שצריך להתמודד עם זה. אבל הנושא הזה אינו שייך לשולחן הזה, לא אנחנו צריכים להיות אלה שצריכים להפעיל חוק שהוחק לפני כמה שנים ומשום מה הדבר הזה לא יצא לפועל.

לכן, אני מציע שוועדת השירותים תעזוב

את הנושא הזה.

אנחנו, בשעתו, החלטנו על הפרדה בסעיף הזה.

פ. שינמן:

מתוך רצון טוב.

הינ"ר ח. גרוסמן:

היתה הצבעה - 6 נגד 3. לא זאת הבעיה. למה הפרדנו? מתוך ההנחה היסודית,

פ. שינמן:

למה לנו להכנס לעובי הקורה לענין שאינו נוגע ישירות לוועדה. אמנם הצעתי בשעתו הצעה ומיתנתי אותה במקצת מתוך הנחה ששמענו, שלא כל הבנות לא משרתות בצה"ל מטעמי דת, ישנן גם סיבות אחרות.

40% מטעמי דת.

הינ"ר ח. גרוסמן:

17% מטעמי דת ו-20% מטעמים אחרים.

א. נרדיגר:

טעמים אחרים, אלה בנות שאין להן די השכלה.

הינ"ר ח. גרוסמן:

כוננתי היתה לכלול את כולן, ומיתנתי את ההצעה הזאת. לו למשל, הוועדה היתה

פ. שינמן:

וועדה שמתפקידה לדון בקשר לשירות לאומי, הייתי מבין. אבל באופן בלתי ישיר ודרך אגב להכנס לדברים שנמצאים בפלוגתא! לכן הצעתי היא, מכיוון שזה לא נוגע לוועדה, שאנחנו נבטל לגמרי המלצה זאת ולא להתייחס לכך. אם כן בתייחס, אז הצעתי עומדת.

פ. יריד:

אין ספק שכל אחד מאתנו מודע למצב הרפואי במסגרת האחיות ויודעים שהוא קשה. השאלה היא זאת, האם על-ידי המלצה שנשים על שולחן הכנסת מצפוננו יהיה יותר נקי? כולנו מודעים לענין. זאת שאלה של מדיניות ממשלתית ששם צריכה ליפול הכרעה בענין ואנחנו לא רוצים לשמש כאמצעי לחץ מכיוון זה או אחר. אם הממשלה תתכנס ותחליט כי אכן היא רוצה לבצע צו זה יתנגדו מי שיחנגדו.

לכן אני מציע, שבועד חודשיים נשמע מנציגי קשרי הבריאות מה נעשה, ובינתיים לבאות את ההצעות האלו כמחוסלות.

ה. שמעוני:

גם אני תומך בענין זה, ובסתפק באותן המלצות שנתנו.

גם אני תומכת בזה.

פ. גז:

אני מתנגד להצעה הזאת. יש לי הרגשה, שאנחנו מתנהגים בצורה כזאת, כאשר מסויים עוצמים את העיניים, אנחנו חושבים שלא רואים אותנו. יש מצב באחיות והגענו לידי מסקנה, כולל הציבור החרדי, שבת אשר איננה יכולה לשרת בצבא מסיבות דתיות, היא יכולה לשרת בבת-חולים.

ה. זיידל:

מי אמר את זה?

א. נרדיגר:

חלק מן הציבור החרדי. למשל, שמחתי מאד כשקראתי את הצעתו של ח' כ' שינמן ואני יודע שהוא מודע למצב שנוצר, ולכן הוא הלך בדרך לא שגרתית והציע את ההצעה הזאת. גם כאשר היום יוחלט ברוב קולות לא לדון בנושא הזה, הנושא נמצא על סדר יומה של האוכלוסיה ואנחנו מחכים להסדר הזה, אחרת מי ילך לדיאליזה?!

ה. זיידל:

כולם אומרים שאין ערך להתנדבות.

פ. שינמן:

היו"ר ח. גרוסמן:
אנחנו לא מדברים על כח סיעודי מתנדב שפעם בא ופעם לא בא.
אנחנו מדברים על כח סיעודי שיעבוד באופן רצוף ולפי חוק.

לי נראה שלא צריך לנצל לרעה את הרצון הטוב וההבנה שהיתה.

א. ורדיגר: לא היה רצון טוב, היתה הצנעה.

היו"ר ח. גרוסמן:
הרצון הטוב היה בעד הפרדה. ההצבעה היתה על זה, אם אנחנו מפרידים או דוחים את שני הסעיפים האלה או לא. ההצבעה לא היתה לגופו של עניין. אני רוצה לומר, אני מכירה בנות שמשתמשות מהצבא בנימוק שהן דתיות ועובדות במספרות ובכל מיני מקומות.

א. ורדיגר: לשם כך יש צה"ל.

היו"ר ח. גרוסמן:
כאשר התחילו לעשות מבחנים דתיים אתם התקוממתם. לאף אחד מאתנו אין רצון, בהזדמנות חגיגית זאת, לפתור את כל הבעיה הזאת מדוע לא הפעילו את החוק של שירות לאומי. אנחנו מדברים רק על שירות בבתי-חולים, ואני רוצה להזכיר לכם, אנחנו עוסקים בעניין הזה של מחסור באחיות, לפי מה שאני יודעת, גם במושב הקודם. ישבה פה טובה סנהדראי ואני הרגשתי שהיא מתביישת, ואני רוצה לומר בנוכחות של חה"כ שינמן, שהיא אמרה: אנחנו צריכים להגביר ולהגדיל את ההתנדבות של כל הבנות האלה, רק שהיא מתנגדת שזה יהיה במסגרת של חוק. זה עניינה וזה לא מענייני לחשוב למה היא התנגדה להפעיל את זה במסגרת החוק. היה פה גם חבר-כנסת מאד דתי, הרב נדיה. הוא גם כן לא דיבר נגד התנדבות, להיפך, ומה הנסיגה הזאת עכשו, גם של חה"כ שינמן?

לכן, אני לא מבינה איפה אנחנו עומדים. אני הבינותי גם מדברייך, חה"כ ורדיגר, שלא היית נגד התנדבות.

א. ורדיגר: לעניין הזה אני עקבי.

היו"ר ח. גרוסמן:
אני חושבת שאנחנו מתחמקים משאלה כארבה מאד, כי אף אחד מאתנו לא מעז להתמודד איתה.

מ. גז:
בכנסת הששית דברנו ארוכות על העניין הזה ובכנסת השביעית אותו דבר ואני פניתי אל חה"כ טובה סנהדראי והרב נדיה ואמרתי להם: הלוואי והיתה קמה מסכות רוחנית שהיתה פונה לאותן בנות להתנדב לעבודת קודש. זאת הצלת בני-אדם, זה סמך פיקוח נפש, ופניתי אליהם, שהם יעשו את המלאכה.

מה שאני רוצה לומר, אם תמכתי בהצעתו של חה"כ ידיד, זה רק מתוך ריאליזם. לכן, אין לנו מה להחליט, הדבר לא יפול פה, זה מלווה בכל מיני בעיות של קואליציה ואופוזיציה. צריך לבדוק במקום אחר אם ניתן לרכך אותם על-מנת שילכו לקראתנו כאשר נבצע את הדבר.

ה. זיידל: את בעד זה שבנות ישרתו בבתי-חולים?

מ. גז:
בוודאי, אבל לא לפי פקודה. רציתי שזה יהיה הסכם ג'נטלמני ע"י אותן מפלגות הממונות על העניין הזה והכנסת וועדותיה.

מ. חריש:
אני מוכרח לומר, שהנימוקים גם של חה"כ ידיד ושל אחרים, יכולים, במידה מסויימת, להיות גכונים לגבי ההצעה של חה"כ בארי. לפי הנסיונות שלי אני נוטה לקבל את ההצעה של חה"כ בארי. מבחינת הנימוקים שהועלו אפשר לומר אותן נימוקים נגד ההצעה הזאת. אני לא מבין את אותן נימוקים נגד ההצעה של חה"כ שינמן? היא אומרת: הוועדה פונה למשרד הבריאות לחזק את מפעל השרות הלאומי של בנות שמטעמים שונים אינן

משרות נצה"ל (לרבות הבנות המבקשות להשתחרר מטעמי דת) וכו' ופונה לראשי הציבור הדתי כי יגלו יוזמה לעידוד השרות הלאומי כדי להפעיל לחץ מוסרי להתנדב באותה מסגרת שמקובלת על הציבור הדתי. כדי להתוות לכיוון הזה את המאמץ, אני חושב, שאם תהיה הצבעה אני מצביע על הצעת חה"כ שינמן, משום שהכוון הזה הוא לעודד את ההתנדבות של הציבור הדתי. במידה ויש סמכות מוסרית לכנסת ולוועדת השירותים, צריך להפעיל את הסמכות הזאת על הציבור הדתי.

י. בארי:

אני רק אוסיף להשלמה לדבריהם של היו"ר וחה"כ זיידל. כאשר דנו במליאת הכנסת על בעיית הדיאליזה, היה זה חה"כ לורנץ שהדגיש את שאלת פיקוח הנפש, ואם פיקוח נפש כל כך עומד ברומו של עולם ודוחה אפילו שבת, ואתם גורמים מתוך עבודת הוועדה עד כמה באמת השאלה הזאת של חוסר כח אדם בבתי-חולים ובשירותים מסויימים היא שאלה של פיקוח נפש - מדוע לא לחייב בנות שאינן משרות בצבא לשרת בבתי-חולים? ומדוע לבנות אחרות צריך להאריך את השירות ובנות אחרות תהיינה פטורות?

ח. שמעוני:

אני רוצה לומר שאני מבית דתי ואף על פי כן אני בעד גיוס בנות באופן טוטלי. אבל, אני חושב שזאת לא ההזדמנות לדון בנושא הזה. כל נסיון לשרבב את העניין פה, זה יהיה מס שפתיים, זה דבר ראשון. דבר שני, זה יסית את הציבור מלבדוק את הפתרונות המעשיים. הבעיה מעוגנת בהסכמים קואליציוניים ואני מעריך את חה"כ יריד שאומר, לא לנצל את זה בהזדמנות זאת. אני לא מאמין שבדרך זאת אפשר לפתור את הבעיה הזאת, כי זה לא מעשי. אם זה לא מעשי, מדוע נטפל בזה. גם ההצעה של חה"כ שינמן היא קריאה אנוסה. אני מניח שמיצו במקום הדתי את הקריאה להתנדבות. עשו את זה. יותר מזה לא נעשה. זה רק לטפס בעץ שהוא תמיד גבוה. זאת רק פגיעה בנושא הזה של אחיות.

א. ורדיגר:

אני הבנתי שהצעתו של חה"כ שינמן לא עומדת לדיון יותר והוא הוריד אותה. מתוך לגיטימה השונה שיש לי ולחה"כ שמעוני, אני אומר בדיוק מה שאמר חה"כ שמעוני. אני אומר, אם צריכה להיות התמודדות, זה לא השולחן הזה. אני לא אומר, שאסור להחליט. יש ממשלה, לכן אני אומר, תחליט הממשלה.

אני רוצה לומר, כאן יש אי-הבנה מדבריו של חה"כ בארי. אין הדבר כאילו אסור לבת דתית לעבוד בבתי-חולים. זאת לא שאלה של דיון. זאת לא שאלה של פיקוח נפש. אם זה עניין של פיקוח נפש, יש הצעות שאפשר לממש אותן, להחזיר אלפי אחיות, ועם תנאים מסויימים אפשר להחזיר אותן לעבודה, במיוחד כאשר נכנסים למצב כלכלי קשה, בוודאי ואני משוכנע, שאלפי אחיות תחזורנה לעבודה. אבל אני אומר דבר אחד, אם זה במסגרת של גיוס חובה, לא השולחן הזה, כי אנחנו תחליט כאן החלטות שאינן תופשות.

ס. חריש:

ההצעה של חה"כ שינמן אינה מדברת על כפייה. מדוע הצעה זאת אינה יכולה להתקבל? מדובר בה על חיזוק ההתנדבות.

היו"ר ח. גרוסמן:

פה מדובר על בנות שמשוחררות מטעם אחר בשעה שבנות אחרות מגוייסות לצה"ל. זאת-אומרת, כך וכך בנות יכולות במשך שנתיים לעבוד ואלה בנות טובות. ופה שאמרו לי המומחים, במידה שיש בנות דתיות והן נכנסות בהתנדבות למסגרת הזאת הן כח אדם מעולה. אם כן, פה לא לוקחים סתם בנות דתיות. אני אומרת, לא רק בנות דתיות. כל בת שהיא מגיעה לגיל גיוס, מדוע היא לא יכולה כמה שנים לתת את השירות? אז הוא לא רוצה לכפות לפי חוק. הוא היה רוצה, אבל הוא חושב שמטעמים קואליציוניים זה לא דיאלי. אבל למה לא לפנות אליהן שיעשו את זה מרצונן החופשי?

א. ורדיגר:

לו, למשל, היו לפני שתי אפשרויות: 1. הממשלה מפעילה חוק שירות לאומי עם גיוס, עם כל מה שכרוך בכך, ואפשרות שניה, קריאה לבנות דתיות ע"י רבנים, ע"י קהילות, ע"י אישים, ע"י הכנסת להתגייס בהתנדבות - אני הייתי בוחר באפשרות הראשונה. מכיוון, שאני משוכנע שאם בת הדתית

רוצה להתגייס לבית-חולים, מישהו מתנגד לכך? בבקשה. אבל פניות ועודד יכולים להכניס למצב שזה יגרום להתנגשויות קשות מאד.

היו"ר ח. גרוסמן: אני חושבת שיש פה שלוש הצעות:

1. שלא נדון ולא נסכם. 2. הצעה שזה יהיה לפי חוק. 3. הצעה שזה יהיה במסגרת של התנדבות. אני אניא את ההצעות האלה בפעם הבאה לוועדה בלי דיון נוסף.

ח. שמעוני: אני מבקש קודם כל להצביע אם להודיע את העניין מסדר-היום. אם זה יתקבל,

אין מקום לשתי ההצעות הנוספות.

היו"ר ח. גרוסמן: ברור שמסדר ההצבעה יהיה כזה: קודם כל נצביע על ההצעה מרחיקת לכת.

מ. יריד: אפשר להצביע היום.

היו"ר ח. גרוסמן: השעה כבר 1.15, ויש טיעו שמבקשת התייעצות.

פ. שינמן: הצעתי באה למעשה כהצעת נגד. אבל, כוונתי הייתה לפנות לשר הבריאות בבקשה, שאותן הבנות המתנדבות שלא יופנו לעבודות אחרות. זאת הייתה הכוונה. אבל, למעשה, וכי יש בכוחו של שר הבריאות לחזק מפעל שירות. זה לא מסמכותו. אלא מה, היות וזה כ בארי הציע מסגרת חוקית, גם במסגרת החוק הוא לא יוכל לעשות את זה.

היו"ר ח. גרוסמן: למרות שהגשת הצעה, אתה תוכל להצביע בעד-שהי שלא נסכם. אם ההצעה שלא לסכם לא תתקבל, אז עומדת ההצעה שלך מול ההצעה של חה"כ בארי.

תודה רבה. ישיבה זו נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 13.15